

vedtoges uden afstemning.

§ 2

vedtoges med 97 stemmer mod 29.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 3 udgår, betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§§ 3-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) *Forespørgsel nr. F 5:*

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om den udenrigspolitiske situation?«

Af Ritt Bjerregaard (S), Engell (KF), Ebba Strange (SF), Ivar Hansen (V), Dohrmann (FP), Marianne Jøved (RV), Arne Melchior (CD) og Glønborg (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 12/10 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/10 88).

Formanden:

Jeg skal efter ønske fastsætte taletiden for ordførere i første omgang til 15 minutter, og jeg skal endvidere oplyse, at der under behandlingen af denne sag vil kunne gives kommentarer til den næste sag på dagsordenen: Forslag til folketingsbeslutning om en aktiv dansk freds- og afspændingspolitik.

Begrundelse

Ritt Bjerregaard (S):

Socialdemokratiet har taget initiativ til den-

ne forespørgsel til udenrigsministeren dels for at give den nye regering lejlighed til at præsentere sin udenrigspolitik, dels for at se, om vi i fællesskab kan tilrettelægge nogle hovedlinier for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik på baggrund af en ny og mere positiv international udvikling. Vi er i den forbindelse glad for, at det er lykkedes at samle bred opbakning om denne forespørgsel.

Dannelsen af KVR-regeringen betød et sceneskift for dansk sikkerhedspolitik. Vi har ikke længere et såkaldt alternativt sikkerhedspolitisk flertal i Folketinget, og dermed er der sat et foreløbigt punktum for 6 års fornuftige og nødvendige markeringer. Vi må konstatere, at det sikkerhedspolitiske samarbejde mellem De Radikale, Socialdemokraterne og SF med De Radikales indtræden i regeringen er lagt i mølpose, og at de berømte sikkerhedspolitiske dagsordener med alternative flertals tid er forbi. Men det betyder ikke nødvendigvis, at fredsoptionen har lidt tilbageslag, den må blot finde nye veje.

De foregående 6 år i dansk politik står ikke som et forbillede på det sikkerhedspolitiske område, bestemt ikke. Naturligvis var situationen uholdbar, men den meget polariserede situation i Folketinget har været lærerig. Debat-terne har skærpet forståelsen og interessen for sikkerhedspolitikken væsentligt. Den er ikke længere forbeholdt et eksklusivt mindretal.

Selv om fredsaktivisterne i dag er færre, er bevidstheden om våbenkapløbet og atomvåb- nenes trussel mod kloden blevet mangefold større. Fredsoptionen har udviklet kvalificerede modeksperter, og derfor kan hele det våbenteknologiske establishment ikke uantastet sætte dagsordenen for den sikkerhedspolitiske diskussion længere. Den varige gevinst skal vi være glade for.

Når vi alligevel ser på situationen med for- trøstning, er det, fordi der er en række vigtige ændringer og positive tendenser i den interna- tionale udvikling: INF-aftalen, START-for- handlingerne, stop for krigen mellem Iran og Irak, sovjetisk tilbagetrækning fra Afghanistan og en ny anerkendelse af FN. Den nye interna- tionale forståelse skal bruges som grundlag for nye initiativer, som kan sikre og forstærke de opnåede positive resultater i afspændingen.

Det er Socialdemokratiets håb, at denne de- bat vil vise, at et bredt flertal er parat til at anvende